अहं भवानीपादैकशरणः शवराधिपः,
आगतो ऽस्मि च मातङ्गमुक्ताहेतोरिदं वनं । 88
त्वां च दृष्ट्वा अधुना आत्मीयो देवि प्राणप्रदः सुहृत्
सार्थवाहसुतः श्रीमान् वसुदत्तो मया स्मृतः । 89
स हि त्वम् इव रूपेण यौवनेन च सुन्दरि
अद्वितीयो ऽस्य विश्वस्य नयनामृतनिर्झरः । 90
सा धन्या कन्यका लोके, यस्यास् तेन इह गृह्यते
मैत्रीदानदयाधैर्यनिधिना कङ्कणीकरः । 91
तत् त्वदाकृतिरेषा चेत् तादृशेन न युज्यते,
व्यर्थं वहति तत् कामः कोदण्डम् इति मे व्यथा । 92
इति व्याधेन्द्रवचनैः सद्यो ऽपहृतमानसा
सा अभूत् कुमारी कन्दर्पमोहमल्लाहतेरिव । 93
उवाच तं च शवरं प्रेर्यमाणा मनोभुवा,
क्व स ते सुहृद्, आनीय तावन् मे दर्श्यताम् इति । 94
तच् छ्रुत्वा च तथा इत्य् उक्त्वा ताम् आमन्त्र्य तदा एव सः
कृतार्थमानी मुदितः प्रतस्थे शवरस् ततः । 95
प्राप्य स्वपल्लीम् आदाय मुक्तामृगमदादिकं
भूरिभारिशतैर् हार्यम् अस्मद्गृहम् अथ आययौ । 96
सर्वैः पुरस्कृतस् तत्र प्रविश्य प्राभृतं च तत्
मत्पित्रे स बहुस्वर्णालक्षमूल्यं समर्पयत् । 97

Digitized by Google